

6 38

Parentatio

IN FVNERE

ILLVSTRIS ET GE-
NEROSI DOMINI, D. GVILIELMI
AB OPPERSDORF SENIORIS: LIBERI
Baronis in Aich, Fridstein, Herzman-
mestiz & Slaventiz:

QVATVOR AVGVSTISS: JMPP:
ROM. A CONSILIIS, AC SVPREMI IN S. BOHEMIAE
Regno Mineralium Praefecti:

QVI ANNO SAL. HVM. M. D. LXXXVIII.
Aetatis verò suæ L X X. prid. Eid. Septembreis

*Ex hoc infelici & tumultuoso mundo, multis magnisq; peri-
culis bello ac pace superatis, laboribus exhaustis, dolorumq; cruciatibus
toleratis pie placideq;*

IN COELESTEM PATRIAM
commigravit.

Autore

SALOMONE FRENZELIO.

CANDIDO LECTORI

Sal. Frenz. P. L. C. Sal.

222912/1

ΣΥΜ ΟΕΩ

Poëtas Homerus Σωφρονιστῶν, Aristoteles Theologos, Deorum Interpretes nominat Plato: quod virtutes in homine laudent expressè, vitia repræhendant liberè. Tales in hac Parentatiuncula utrinq; sequutus sum. nam ab initio seculum istud, in quo diem suum illustri Dom: BARO obiit, propriis depingo coloribus. Deinde, in percensendis ejusdem fortiss: Senis laudibus, nihil ago præter rem & meritum: eo inprimis sine, ut luculentum aliis consecrandæ Virtutis exemplum præformetur. In repræhendendo igitur παρρησιασίου Theologicam, hoc est, Libertatem verè Poëticam, in laudando Candorem Homericum usurpo. nihil hîc virulentum, nihil aculeatum: sed res ipsa nihil Sycophanticum, nihil assentatorium: sed Panegyrica descriptio, ipsâ etiam dignitate, atq; existimatione optimi & venerandi Senis inferior. Quamobrem, humanissime Lector, abstepto, ut neq; ex repræhensione, neq; laudatione nostrâ quicquam in te transferas, nisi quod vel pravitas, vel Virtus tibi vendicat. Vale. Præge inter complures occupationes VIII. Eid. Octobrium, Anno ultimæ patientiæ supra milies. quingentes: octogesimo octavo.

ILLVSTRIS ET

GENEROSISSIMI BARO-
NIS, DOMINI GVILIELMI AB
Oppersdorf Senioris, &c.

HOC ipsum, hoc igitur prò formidabile seclum
Fatidicæ postrema Fere pars pessima planta est.

Quicquid funestum, quicquid miserabile nostri
Præcinuere Patres, quicquid Deus Ipse minatus,
Id cadit in seclum hoc, & in unam confluit atram

Colluviem. ipsa fidem faciunt Elementa, ruinæ
Res hominum vicinæ omnes testantur id unum.

Nam Solis quoties impalluit hætenus orbis

Ad scelus humanum? quoties pulla induit ora

Impatiens Phæbe? quoties ah anxius æther

Armorum simulacra, pharetratasq; phalanges

Exhibuit, flammæ eructavitq; sinistro

Omine? præcipientes undæ per rura, per agros

Quam non sæpe hominum stragē pecudumq; dederunt?

Quas de succiduâ faciam tellure querelas?

Non ea vis plantis, non arboribusq; superstat,

Quæ quondam generosa fuit: docet exitus ingens.

Omnia decrescunt: languescit in omnibus altrix

Natura, intentans Ipsi sibi deniq; mortem.

Sed quid ad hæc homines? oculorum munere gau-
Vestigant oculis tantum, quantū obruta Talpa. (dent:
Aptavit capiti rerum Pater optimus aures,
Auribus utuntur nunquam. quid? quò magis æther
Horrida producit, cladesq; minantia signa,
Quò natura parens dat flebiliora dolendi
Argumenta, cietq; diem per fata supremam:
Tantò inter miseros Mortales crebrior usus
Peccandi, tantò cujusq; licentia major
Ad genus omne mali: liceat mihi vera fateri:
Quis nunc Iusticiæ locus est regalibus aulis?
Angulus á tergo. quâ parte Calumniâ mordax
Ponitur? hæc latè incedit penetralibus imis.
Quis locus est Musis? heu nequaquam ampliùs aula?
Aula voluptatum Sentina est facta; Sororum
Caula Novenarum sedes: pomposior istic
Splendor: at hic levior fors est, obscurior umbra.

Nulla fides constans est ampliùs inter Amicos:
Qui didicit dare verba, animum simulare, ciere
Risus, ad placitum blandam componere frontem,
Ex uno frigus, simul exhalare calorem
Ore, superciliis alios contemnere longis,
Tollere præsentem ad sidera laudibus amplis,
Absentum famam dictis lacerare protervis,
Per fas, perq; nefas argenti auriq; talenta

Cogere, & infano totum se dedere mundo,
Hic vir, hic est, digito quem monstrant eminus omnes,
Hunc fortuna tumens Ipsa admiratur, & ultro
Evehit: at inopem contra defendere vitam
Cogitur, his studiis qui non ad fuescere novit.

Non amor antiquus conglutinat amplius uno
Fœdere corda hominum: si quæ commercia habentur,
"Frigida sunt, & plena doli: nec mutuus ille
"(Horresco referens) consanguinitate propinquis
"Amplius ardor inest: quin hoc infania seclo
"In tantam crevit rabiem, & deliria tanta,
"Sit minus ut nusquam veræ integritatis, amoris,
"Consilii, fidei, auxilii, candoris, & æquis
"Plus odii, Invidiæ, rixarum, fraudis, & omnis
"Perfidie occultæ, quàm primos inter amicos,
"Quorum affine genus se sanguine scindit ab uno.
"Quid? quòd cò ventum est, pater ut è femine natum
"Sæpe suo, Natus Patrem, Generum Socer (ô res
"Fœda!) Gener Socerum, tum frater deniq; fratrem
"Turpiter auxilii sub mole relinquit egentem,
"Insuper insultu exagitat, probrisq; laceffit,
"Atq; adeo attonitum rostris ad ferrea jura
"Insanumq; forum trahit, & tabularia vulgi.

Si porrò excutiam mundi furiale theatrum,
Quid memorem? nihil hic laudabile; plena periclis

Omnia, plena malis: pudor exfulat, exfulat omnis
Hinc probitas: nemo est, tacitá qui mente revolvat
Hæc ad supremam currentia tempora metam.

Hei nimium **SECURA QUIES** discrimina rebus
Publica privatis postponit, sacra, profana
Deridet, cælum nugas, Acherontaq; censet:
Indulget genio venturæ nescia vitæ,
Inq; diem vivit nummorum prodiga, luxu
Inflammata, alia ex aliis convivia lauto
Instruit ornatu, Mensasq; hominesq; Deumq;
Centenis onerat dapibus: mox crapula ventrem
Inquinat: Ebrietas linguam, mentemq; fatigat.
Cordatus nec enim vir creditur esse, nec ausis
Magnanimis aptus, qui non crateras ahenos
Impiger exhaurit: sed qui spumantia multo
Proluit ora mero, dein turpiter evomit haustum,
A vomituq; redit studia ad graviora capaces
Siccandi pateras, Vir strenuus ille putatur,
Ille reportat ovans laudem, & memorabile nomen,
Vtq; hæc potandi rabiosa libido patentem
Invitet sine fine gulam, viresq; ministret,
Pocula diversis excogitat impia formis,
Vt liquor innocuus, Superum inviolabile donum,
Vel Turcæ, immanisve Scythæ, vel pellicis auro
Effictæ è gremio, vel turpi clune ferarum
Effluat impurum in guttur, ventremq; supinum.

Texitur hinc scelerum longissima tela: loquelas
Exspuit obscœnas turba Ebria, tumq; lepore
Facundo reliquos longè supereminet ille,
Cui par Spurcitie nemo est, salibusq; nefandis.
Nec Comes Ebrietatis abest Venus anxia, cæco
Concubitu indulgens, & nocti furta ministrans.
Parte aliâ madidos agitât discordia Fratres,
Iurgiaq; in medium subitò jactât, arma furori,
Qui non contentus verbis ad verbera sese
Agglomerat, cædes spirat, jugulisq; cruorem
Dimittit, subitoq; absomit corpora letho,
Præcipitatq; animas, & funere mergit acerbo.

Quid multis? secura DEI gens omnis, in ausum
Nil finit: heu scelerum furiis accendimur omnes!

Ergo exercemur pœnis, quas jure reposcit
Omnipotens Genitor fandi memor, atq; nefandi.
Hoc Sathan indulgente diu constrictus habenas
Excutit, & totum fertur furiosus in orbem:
Non secus esuriens Leo quàm per ovilia sævit
Iratâ stimulante fame, manditq; trahitq;
Molle pecus: sic ille fremens, incensus, & audax
Perfurit, ac omnem nullo discrimine Gentem,
Regesq; populosq; subit, nil tale timentes.
Securos animi, luxu vinoq; sepultos.
Hinc tot inauditi casus, penitusq; stupendi:

Hinc

Hinc tot per cunctas serpunt contagia terras
Dira, novæq; lues, tot lethiferi hæcætenus anni.
Hinc gravis annonæ, rerumq; injuria passim
Mortales vexat cæcos, incommoda prænsant
Infinita: dolor, labor undiq;, mœror, & horror.

Ipsa etiam cæli facies effundit habenas
Irarum, atq; odii, tempestatesq; ministrat
Arboribusq; Satisq; graves, incendia tectis
Suscitat, inducit Torrentes mollibus arvis.
Terraq; ponderibus jam dudum fessa gerendis
Prorsus inutilibus facit intra viscera motus,
Mugit & horrendum, dans signa nocentia planctus.

Hinc per contiguos plusquàm civilia campos
Bella manus miscent: quocunq; trementia vertas
Lumina, defævit toto Mars efferus orbe,
Committens ruptis inter se legibus Vrbes,
»Undiq; ut illorum pinguescant sanguine campi,
»A Christo quibus una salus, quibus unaq; vita est,
»Sit nomen commune: ruunt in prælia, & ultro
»Vulneribus sese perimunt morientia membra
»Corporis ejusdem: sternuntur moenia, flammæ
In cineres vertunt altaria, templa, scholasq;.
Nulla sepulcrorum reverentia; nulla sepultum,
Nulla puellaris sexus: ante ora Parentum
Filia vim patitur, & virginitatis honorem

Sanguineos inter fluctus, tremulumq; tubarum
Clangorem, luce in mediâ, cæloq; sub alto
Turpiter amittit: Mater, non jam amplius cheu
Mater, ad exanimis Natæ latus, atq; Mariti,
Foemineos inter planctus, tristesq; ululatus
Foedatur stupris, soboles dum innoxia cunis
Nequicquam emittit vagitus, atq; tenellam
Exspuit hastâ animam multo cum sanguine, & ipsum
Provocat ad lacrimas pictum quasi sanguine cælum.
Et quid continuum reliquas ex ordine clades,
Supplicia, ærumnas, motus, discrimina, casus?
Omnia plena malis: summa imis, ima; summis
Miscentur: STATVS hic præsentis pessimus ævi est,
Hæc fors, hæc facies, hoc lamentabile fatum.

Iam dic, munde, mihi quis in hoc felicior ævo?
Illene, qui superest, extremaq; in omnia vitam
Intrat, & his ipsis sensim consumitur annis?
An quem summa dies exortem temporis aufert,
Et qui Celicolis, totiq; renunciat orbi?

Quem curæ attenuant acres, labor improbus urget
Noctes atq; dies, quem sæva pericula denso
Agmine circumstant, an natum hunc fidere dicam
Felici? placidam qui curæ nescius omnis
Exigit ætatem, natum ne hunc fidere dicam
Infausto? ah Vita hæc non Vita est amplius, est mors
B Exitium

Exitium spirans, avidumq; è naribus ignem.
Vita hæc est pulcrum NIHIL, est ærumna superba,
Splendida de vivis Majestas exsequiarum,
Est longum funus, moriens est Vita, nihilq;
Est aliud, quàm vana, levis, brevis, impia pompa.
Ast ubi cælicolum sedes, & amœna piorum
Concilia, æterniq; datur Patris ora tueri,
Illinc lata quies, & jucundissima Vita
Conditio: nulla ærumnæ, nec mortis Imago.

O vos felices animæ, quæis contigit auras
Tendere in æthereas, & consuetudine Divûm
Post tot fata frui, pòst tot discrimina rerum!

Et tu, fortunatè senex, das libera mentis
Gaudia compositæ mèritò, das pectore gestus,
Das alacres linguâ plausus Guilhelme, quòd ævi
Te saturum eripuit divina potentia terris,
Hoc sæclo: horrifonis quo cuncta tumultibus ardent;
Ereptumq; senem regni meliore locavit
Parte, ubi læticiæ seges est amplissima summæ!

Mors nulli metuenda pio: nam tristia latis,
Magnis parva, bonis mala, dulcibus acria, fluxa
Aeternis permutat: eunt hoc ordine fata.
Discite Mortales igitur confidere Christo,
Dumq; licet, dum fata sinunt, convertite mentes
In melius: nunc nunc obtusa, ferocia, dura

Ponere

Ponere corda juvet: mora pernicioſa paratis.
Porta patet cæli, patet & graveolentis Averni:
Anguſta eſt cæli via: ſed latiffimus orci
Acceſſus: videat quiſquis, ne devius ipſum
(Nam nunquam revocare gradum licet) auferat Error.
Flectite ad obſequium rationis facta, veternumq;
Excutite, & cæcos expandite luminis Orbes,
Et planum pietatis iter calcate. quis orbe
Vivitinimmenſo, quem non arreſta Cupido
Exſtimulet laudum? ſed quænam gloria major,
Quàm virtute genus, famamq; extendere factis.
Hoc opus, hic labor eſt; paucis hæc gloria cordi,
Ac niſi Diis genitis, quos impetus incitat acer
Naturæ, atq; ardens accendit ad ardua Virtus.

Qualis erat verè (teſtor ſcrutancia pectus
Numina) Guilhelmus cano aſpectabilis ore
Et gravitate Senex, quem nunc abſcondimus intra
Telluris gremium, non vitâ, lumine caſſum.
Quem Gens Teutonicis latet Oppersdorfia terris,
Sola cui virtus magnum & memorabile nomen,
Non primùm fortuna dedit? quæ geſtat honorum
Ornamenta, gradus, titulos, Inſignia, cenſus,
Non illa argento gelido mercata, nec aurò eſt;
Sed probitate, fide, ſtudiisq; aſperrima belli.
"Nam quæ tercentis primordia ducit ab annis,

Heroasq; suos non falso nomine jactat,
Illa minus vigili cura studioq; Nepotum,
(Seu fato, seu forte gravi) depressa, parumq;
Obscurata (velut fluitans terit omnia tempus)
Restituit dextrâ bellâci, & fortibus ausis,
Rursus & è tenebris in lucem eduxit apricam,
Cæsaris indultu magni, arbitrioq; benigno,
Ille Vir, ille potens animi Oppersdorfius, Ille.
IA NVS Achilleo metuendus pectore Turcis,
Auspiciis cujus Gens Oppersdorfia honorum
Ornamenta, gradus, titulos, Insignia, census
Auxit, & in tenebras obliviae priscae redegit.

Tum verò egregiis accensus ad omnia factis
Ardua Germani Fratris **GVILHELMVS**, avitæ
Haudquaquam oblitus laudis, communia jure
Esse sibi fraterna putans præconia, pectus
Magnanimum erexit, Gentemq; decusq; suorum
Non minus ac frater, digno illustravit honore.

Nam postquam ætatis progressu excessit Ephëbis,
Noluit in patriâ currens inglorius ævum
Exigere: ergo statim studia ad graviora laborum
Sublimem applicuit mentem, moresq; venustos.
Ac velut è nitido scintillat nobilis auro
Gemma: virescentis primo sic flore juventæ
E nostri eluxit Guilielmi pectore fortis.

Vis generosa animi, quam confirmavit, & auxit
Mira gerendarum, non multo tempore, rerum
Dexteritas, quæ tanta fuit, Romanus ut ipsum
Vix antrum ingressum quatuor post lustra secundum,
CAROLVS ille potens Cæsar, de nomine Quintus,
Austriacæ lux clara Domus adsciverit inter
Conspicuos Proceres, quorum alta negocia certæ
Commisit fidei, quosq; ipse affecit honore.

Omnem adeo ætatem virtute Guilhelmus herili

”Strenuus anteit. nimirum tegmine nescit

”Sub quovis latitare diu, laudabile quicquid,

”Quicquid sublime est, & ab omni fece remotum;

Mox verò in tantum spe sustulit ille Nepotes,
Et superavit ovals, paucis currentibus annis,

Quicquid de Iuvene arguta expectaverat Aula.

Bellaci nec enim CARLO tantum æqua probavit

Obsequia: Ipse etiā FERDNANDVS, & alter ab illo

Maximus AEmilius, quiq; huc gerit usq; RODOLPHVS

Imperii fasces (quem Diis superesse velitis)

Fida ministeria experti sunt hujus ab annis

Quadraginta octo: quibus usq; ad sidera notis

Cæsaribus quatuor, non tantum tempore pacis

Devinctus fuit officiis: sed classica flavit

Mars quoties, patriis acer Germanus in armis

Pro Domino Ipse suo caput objectare periclis

Et ferrum capere, & dubiæ se credere pugna,
Viq; reluctantem detrudere finibus hostem
Non metuit: pro quâ pietate perennia laudum
Dona reportavit victor, Generiq; Sibiq; 10
Aeternum peperit tanto conamine nomen.

Póst ubi victrices composita pace vicissim
Conticuere tubæ; sacra iussa capeffere divi
Cæsaris aggressus, magnum & Bojemidos Ora
Munus, amans fidei, patiens operum, æquus in omnes,
Quascunq; imposuit solers vigilantia partes
Sustinuit, nullis parcens conatibus unquam,
Nec sibi; dum tantum crescentis commoda Regni
Proveheret: non ille suos sectatus honores,
Privatumq; lucrum: Testis mens conscia recti.
Nil attentavit, tibi quod Boemia fraudi
Effet, & exitio: cepit cum Cæsar eundem
Consiliis Socium, sub acutum cuncta vocavit
Iudicium, longo pensans examine finem,
Nec nisi profectura dedit suffragia rebus:
Deniq; cuncta fide summâ, studioq; peregit,
Non grandi se fasce levans, & mole laborum
Ante, fatigatum quàm languida viribus ætas
Omnibus exhaust corpus, curisq; peredit.

Sed neq; priuatis deerat solertia rebus.
Ille domum rexit sapienter, & ordine: nullos

Profudit sumtus, & sic, quia parcere parto
Noverat assuetus modicis, collegit honesto
Nomine divitias, hæres quibus vnicus uti
Posset honorificè, nomenq; decusq; tueri,
Hunc Natum patrio gaudentem nomine castris
Solicite Aonidum primis adduxit in annis,
Atq; omnem impendit curam (ô pia pectora Patrum!)
Disceret ut doctis Soboles parere Magistris,
Et disciplinam viridi tolerare sub ævo,
Excolere Ingenium, virtuti adfuescere, mores
Castigare novos, ac fundamenta decentis
Heroem vitæ ad Rationis ponere normam.
Et bene successit fidi piacula Parentis.

O placidam verò, suavemq; per omnia vitam,
Contrivit quam lustra novem, Trieteride junctâ,
Conjuge cum dulci, veluti cum Turture turtur,
Conjuge, quæ vitæ Socium nunc luget ademptum,
Conjuge, foeminei quæ verè est gloria sexus,
Lux Matronarum, speculum Pietatis, & Instar!

Iamq; ubi dimensum Pater Oppersdorfus ævum
Attigerat, fragilis non emanfere senectæ
Lethiferi Comites: tremuere senilia morbo
Membra nimis duro: crudelis ad ima volutus
Ossa dolor magis exarsit, querulumq; GVILHELMVM
Affixit penitus lecto, affixumq; subinde

Tor-

Torminibus pupugit, punctumq; subegit acutis:
Qualis, ubi Autumno sensim elabente teporem
Afflat hiems vicina, comis est forma colorq;
Arboreis: etenim jam tunc flavescere passim
Incipiunt folia, & leviter motantibus Euri
Flatibus arentem paulatim abscondere terram:
Rura gelu tandem quæ claudit Bruma rigenti
Frondeb; exutis & amictu protinus omni
Arboribus liquidas cano sub cortice vires
Detrahit, humorem sistit, reliquumq; vigorem:
Sic quasi tristis hiems ætatis iniqua Senectus
Fessum exsiccavit GVILIELMI corpus, & omnes
Exhaust vires. nihil hic valere potentes,
Quas ingressus erat, thermæ, nihil ipse MACHAON:

Ergo ubi jam fatis cedendum sensit, inanes
Despiciens mundi illecebras, lucemq; perosus,
Convertit cupidam Superûm ad consortia mentem,
Firmavitq; fidem sacrato Pignore, nobis
Quod Christus quondam moriturus in orbe reliquit,
Quo non est aliud cælo præstantius alto.
Tum fervens animi, successuq; acrior ipso,
Nil mortale putans, nil amplius esse caducum,
Verba Dei Flatu plenissima concipit Heros,
Et circumstantum permulcet pectora dictis.
VRSULA semianimis luctu, mœstissima Conjux,
Fatalem

Fatalem ad thalamum, jam jam amiffura Maritum,
Delicias, columenq; suum, sua gaudia, guttis
Grandibus humectat vultus, & brachia tendit.
Hanc ardens pietate senex lenire dolentem
Solando cupit, & dictis affatur amicis:
Quid mea mens, mea Lux, fletus effundis inanes?
Corpora disjungi semel hîc conjuncta necesse est:
»Vixi, & quem dederat cursum Natura peregi.
Nunc aliò me fata vocant, ubi lætior Aula
Postmodò nos junget, junctosq; fovebit inævum:
Anteo: tu nostra brevî vestigia carpes.

Vix hæc fatus erat, quùm Filius Vrbe relictâ,
Quæ Bojemorum caput est, allabitur altum
Corde premens gemitum, verbis quem talibus ultrò
Compellat Genitor: venisti deniq; Fili
Exoptate diu? salve æternùmq; valeto:
Nam pòstrema dies hæc est, quâ jungimur ambo
Valle sub hac foetâ lacrimis, plenaq; dolorum.
Quæ facienda tibi, quæ sunt fugienda, Guilhelme,
Cuncta per ætatem assequeris: cape singula paucis
»Hortamenta igitur: tibi sit reverentia curæ
»Prima DEI, vitam qui contulit, altera Matris.
»Et quia fallacis te nunc injuria caussæ
Abstrahit invitum morientis ab ore parentis,
Salve iterum atq; iterum Nate, æternùmq; valeto:

C

Nunc

Quem si luminibus non hac tellure tueri
Hisce meis dabitur posthac: tamen aurea cæli
Regia stellantis nos exhilarare perenni
Conspectu poterit. contra est sic Filius orsus:
Fas omne est parere tuis, Pater optime, dictis:
Plura loqui prohibent lacrimæ, prohibentq; profundi
Singultus: PATER ò salve, æternùmq; valetō,
Dixit, & ingenti se cum mœrore Guilhelms
Guilhelmo avulsit: quòd inevitabile quiddam
»Discessum urgeret. Sed væ tibi, quisquis amores
Rupisti sanctos, desideriumq; duorum.

Interea exactis aliquot suprema diebus
Lux oritur, prima ante Eidus Septembris; eamq;
Fatalem advertit Pater Oppersdorfius: ergo
Ad cælum cum voce manus, cum pectore vocem
Tollit ovans animi, dicitq; novissima verba:
NATE DEI, Deus ipse hominum Servator & Autor,
Ecce mei tandem jam terminus imminet ævi,
Quem sæpe optavi, quem totâ mente petivi.
Tu modò, Christe, tuâ quem morte à morte perenni
Vltus es, affer opem lapso, nec desere fratrem
IESV Christe tuum: miserere precantis, & omnes
Contege peccati maculas: delicta patravi
Multa (fatebor enim) piget, æternùmq; pigebit:
In te spes veniæ fixa est, & caussa salutis:

Hoc

Hoc Satanæ contra furias solamine nitor:
Sed contra insultus mundi MENS conscia recti
Me plausus jactare jubet. mihi munera divi
Induperatores tot jam labentibus annis
Commisere sua, & dives Bojemia rerum
Credidit aurifluis inclusa metalla fodinis:
"Intulit at nulli tacitum mea Functio damnum:
"Non mala per fraudum didici compendia lucro
"Fortunas augere meas: tua Numina testor,
Ingenuamq; fidem, toto quam tempore vitæ
Religione Patrum colui: quo nomine terris
Lætius excedam moriens, & fronte serenâ
Ante tuum, IESV, prodibo deinde Tribunal,
Iamq; coactanti cupio hoc è carcere mundi
Protinus exsolvi, tecumq; ante ora Parentis
Exigere æternos cælo feliciter annos.
Ergo tibi luctantem animam commendo, Redemptor
O dulcis Iesu, facili tu suscipe dextra.
Reddo tibi pignus, quod tu mihi molle dedisti,
Reddo animam, reddo corpus, reddo omnia Christe.
Sic ait, ac leni media inter verba susurro
Deposuit letho caput, & grave finit ævum,
Postquam lustra decem, & bis denos insuper annos
Spinofum per iter magno superasset honore.

Nunc exanthlatis ter mille laboribus aureum
Exspectat seclum, sub opacá sede quietis,
Egregius fortisq; senex, quem Musa fat æquis
Exornare nequit mea laudibus: attigit illas,
Non verò evolvit. quidenim lucem addere luci,
Quid juvat immensos frustra attentare labores?
An non sese ipsum superat, majorq; Vir omni est
Laude, nihil fecit qui non laudabile, purá
Qui coluit pietate Deum, rebusq; gerendis
Sedulus incubuit: cujus feliciter usa
Consilijs Capita Imperii: quem dexterab esto
Reddidit insignem: quem Pax tranquilla Ministrum
Iactat honoratum: qui nulli incommoda fecit,
Commoda, cui potuit: qui, si voluisset, honorum
Celsius ad culmen potuisset scandere divi
Cæsaris arbitrio: totam qui deniq; vitam
Virtutum excoluit studiis, clausitq; beatá
Morte, Vir ingenuus, constans, gravis, æquus, acutus,
Sobrius, humanus, spectabilis, integer, acris,
Impavidus, bellax, generosus, & optimus Heros:
Lux Patriæ, Generis Columnen, spes, gloria: Regum
Cura Ducumq;, Decus Procerum, Virtutis Asylum?

Salve sancte senex, salvete beata Guilhelmi
Ossa, quibus sævos Mors sustulit una dolores.
Q te felicem, Guilielme, faventia rebus

Quem

Quem fata humanis hoc eripuerè sub ævo,
Quo nullum mundus tulit exitius unquam!
O fortunatum qui non prius astra petentem
Exspirasti animam, quàm post Mavortia Natum
Tentamenta domum redeuntem, ac fortibus ausis
Insignem, & tua jam vestigia clara sequutum
Guilhelmum aspiceres lacrimis circum ora volutis!

Salve iterum atq; iterũ, Pater ô faustissime, quẽ fors
Fert longè à nostri diversa furoribus ævi.
Nunc tibi lite carens habitatur Curia cæli:
Nos fovet horrendis tellus circumdata monstis,
Tu petis ætherii fastigia libera templi:
Claudimur immundi duro nos carcere mundi.
Tu cum cælicolis agitas consortia, & ipso
Numine: res nobis & consuetudo dolosa est
Cum Genere infido. tu libertate potiris:
Servitio assuimus nos colla obnoxia vinclis.
Mens tua felici nunc est contenta quiete:
Nos ærumnarum moles operosa fatigat.
Parta tibi pax est: nobis bella horrida bella
Oppida, rura, agros, vi, flammis, sanguine, stupris
Perfoedant: tibi nulla fames toleranda, sitisve:
Nos ventris rabies agitat. tu gaudia gaudes
Maxima: continuis sed nos ploratibus horas
Fallimus, & planctu. tu risus fundis amœnos:

Nos lacrimas. tu non te crimine polluis ullo:
 Nos mentem explemus furiis, & atrocibus orsis.
 Te nullus gelidâ torquet formidine torpor:
 Nos quemvis strepitum horremus, pavor ilia pulsat.
 Parcarum metuenda tibi non amplius ira;
 Præsentem nobis intentant omnia mortem.
 Mansuras meliora domos tibi fata dederunt,
 Et Patriam, Gulielme, novam, sedesq; beatas:
 Triste per anfractus nobis, & tesqua terendum est
 Exilium, & restat magnum maris æquor arandunr.

Hexastichon Ejusdem

MUSICIS NUMERIS APTATVM

à JACOBO HANDL, Musico Clarissimo.

O Miserum, hoc tristi qui vitam ducere seculo
 Cogitur, in quo sunt omnia plena malis!
 Ergo ubi Guilhelmus Pater Oppersdorffius Orbem
 Liquerat, Angelici vox fuit ista chori:
 Fortunate senex nostram pete lætiùs Aulam:
 Hic tibi jam pridem parta suprema Quies.

TUMVLVS EIUSDEM.

GVILHELMVS jacet hac humili Oppersdorffius
 Haud proavum antiquâ nobilitate minor. (Vrñá,
Lustra

Lustra novē Domui Austriacæ, & tres insuper annos
Pace sua est Virtus cognita, Marte manus.
Principibus vixit carus, jucundus Amicis:
Regibus acceptus, Cæsaribusq; fuit.
Iam Virtus Regumq; favor spondebat honores
Ingentes, tanto præmia digna Viro.
Sed periturus honor meritis minor: Ergo abiit nunc,
Est ubi Virtuti non periturus honor.

A. S. G. M. D.

TV MV LV S EIUSDEM.

CAEsaribus qui se quatuor, tam tempore belli,
Quàm pacis, totum dedidit, atq; Svos:
Hac Guilielmus humo jacet Oppersdorfius Heros,
Lux Generis, populi Gloria, Cura Ducum.
Erubuit decori esse favens cui Cæsaris Aula;
Sed gavisa magis quem Decus esse suum.
Mors cum Marte ferit super huius funere litem:
Mors ait esse suum, Mars superesse cupit.
Subrisit Virtus, posuitq; hæc marmore Verba:
Vester erit nunquam, cui tumulum in video.
Sal. Fren.

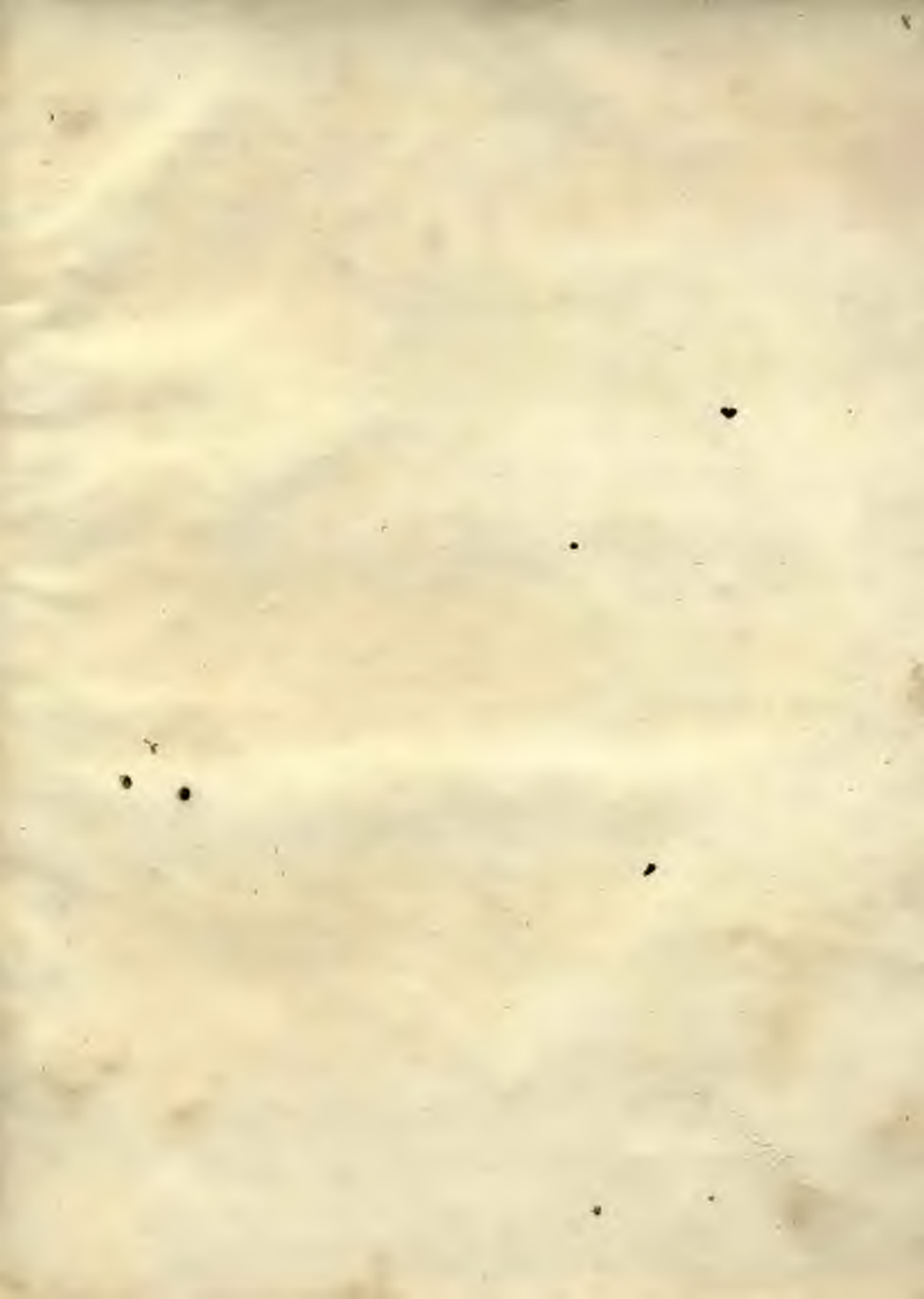
IVSTORVM ANIMAE IN MANV DEI SVNT.

P R A G A E,

Excudebat Georgius Nigrinus,

Śląska Biblioteka Publiczna

222011

I

222013

Śl.

Min. Ośw. 507a — PZWS C850 X. 49

Biblioteka Śląska

222011

222013

I

